

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1220/2023
21.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андирјашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Палевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Андрија Мандић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3155/22 од 18.11.2022. године, у седници одржаној 21.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3155/22 од 18.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3155/22 од 18.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 438/19 од 01.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор литиспенденције. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име неисплаћених зарада за период од 01.01.2008. године до 30.09.2010. године исплати појединачне новчане износе са затезном каматом као у његовом садржају. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име трошкова превоза за период од 01.01.2008. године до 30.09.2010. године исплати појединачне новчане износе са затезном каматом, као у његовом садржају. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 236.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3155/22 од 18.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртим изреке и одбијени захтеви парничних странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију (од 13.02.2023. године и 14.02.2023. године) због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Сходно члану 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нема услова да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада штете због неисплаћених зарада и трошкова превоза за период 01.01.2008. – 30.09.2010. године, а побијаном пресудом је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован, с позивом на одредбе чл. 104 и 105 Закона о раду, те чл. 83. ст. 1 Закона о привредним друштвима, код утврђеног да је тужиоцу у спорном периоду зарада исплаћивана на начин како су парничне странке уговориле. Побижана пресуда донета је применом одговарајућих одредаба материјалног права, а одлука у оваквим парницама зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Наводима ревизије не конкретизује се правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, већ се побија утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што нису разлози ни за редовну ревизију, према чл. 407. ст. 2 ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у чл. 404. ст. 1 ЗПП.

Из тог разлога је одлучено као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, што је овде случај, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 14.02.2011. године, а вредност предмета спора је 598.600,39 динара.

Имајући у виду да је реч о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

Туженој нису досуђени тражени трошкови на име састава одговора не ревизију и судске таксе за одговор на ревизију, с обзиром да нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗПП. Из тог разлога је Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке применом одредбе чл. 165. ст.1 ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**